

Dôvody:

Služebný pomer vzniká aj bez formálnej smluvy už tým, že zamestnanec sa dal k dispozícii zamestnávateľovi a že zamestnávateľ ním disponoval tým, že mu prikazoval prácu.

Žalobkyňa v pokračovaní pred odvolacím súdom podľa »dôvodov odvolania«, na odvolacom pojednávaní ústne prednesených na dokázanie skutočností, že »ona bola skutočným obchodvedúcim družstva« a že »riaditeľstvo výlučne ňou disponovalo«, žiadala výsluch svedkov.

Svedok Ján S. — ktorého výpoveďou sa nižšie súdy nezabývaly — svedčil, že »žalobkyňa viedla knihy obchodné, účtovala s družstvom a vykonávala všetky práce dotyčne vedenia družstva . . ., že predstavenstvo družstva svoje rozkazy vydávalo žalobkyni«.

Skutočnosť, že snád' žalobkyňa pracovala za svoju nemocnú sestru — v prípade, že sa to stalo s vedomím a so súhlasom žalovanej strany — nesprostovalo túto povinnosť prihlásiť žalobkyňu k poisteniu podľa vl. nar. č. 16/1923 Sb. z. a n., keďže — podľa toho, čo hore bolo uvedené — služebný pomer mohol vzniknúť aj bez formálnej smluvy, najmä prijatím služieb žalobkyne žalovaným družstvom.

V prípade, že by na základe výsledku dokazovania — ktorého vykonania odvolací súd porušením formálneho práva pominul —, bolo treba uznať, že medzi žalobkyňou a žalovanou stranou bol služebný pomer v smysle vyloženom v úvode tohoto usnesenia, bol by žalobný nárok čo do základu po práve. Na opodstatnenosti tohoto nároku nemienila by ani skutočnosť, odvolacím súdom na konci dôvodov napadnutého rozsudku uvedená, že totiž »žalobkyňa vedela, že nebola k penzijnému poisteniu prihlásená«, lebo na eventuálne spoluzavinenie zamestnanca pri opominutí prihlášky nemožno hľadať pri rozhodovaní o žalobnom nároku proti zamestnávateľovi na náhradu škody z dôvodu neprihlásenia zamestnanca k poisteniu podľa cit. zákona (viď rozh. N. s. č. 6711 Sb. n. súdu).

Odvolacím súdom porušením formálneho práva zistený skutkový stav nehodí sa k tomu, aby na jeho základe rozhodnuté bolo vo veci s konečným výsledkom, preto bolo treba učiniť opatrenie podľa výroku tohoto usnesenia.

Čís. 14965.

Služebný pomer úradníka uvedeného v § 13 zák. č. 233/1920 Sb. z. a n. (§ 22 zák. č. 243/1922 Sb. z. a n.) je povahy verejnoprávnej. Nepatrí na porad práva žaloba, ktorou sa domáha zamestnanec obce (komisár pobrežného mýta) proti tejto zaplattenia služebných požitkov..

(Rozh. z 18. februára 1936, Rv III 974/35.)

Najvyšší súd rozsudky oboch nižších stolíc zbavil účinnosti a spor z dôvodu sporu prekážajúcej okolnosti, uvedenej v bode 1 § 180 Osp., podľa § 182 Osp. zastavil.

D ô v o d y:

Žalobou v tomto spore domáha sa žalobník ako zamestnanec obce (komisár pobrežného mýta) zaplattenia svojich služobných požitkov na dobu po daní ho do výslužby žalovaným mestom, na tom základe, že usnesenie mestského zastupiteľstva o tomto penzionovaní bolo krajinským úradom z dôvodu jeho nezákonnosti zrušené. Z ustanovení § 13 zák. č. 233/1929 Sb. z. a n. a § 22 zák. č. 243/1922 Sb. z. a n. ide na javo, že služebný pomer úradníkov uvedených v cit. § 13 je povahy verejnoprávnej. Žalobníka aj podľa žalobného prednesu treba za takéhoto úradníka pokladať. Okrem toho však aj z výmeru krajinského úradu ide na javo, že v otázke penzionovania žalobníka bolo už aj Najvyšším správnym súdom rozhodované. Už aj tým bola uznaná verejnoprávna povaha otázky, o ktorej rozhodnúť majú administratívne úrady. Ustanovenia zákona č. 217/1925 Sb. z. a n. nemôže sa dovolávať ani jedna strana už preto, že úrad správny nerozhodoval o nároku súkromnoprávnom.

V dôsledku toho žalobník len u administratívnych úradov môže sa domáhať plattenia služobných požitkov na miesto penzie z dôvodu, že jeho penzionovanie bolo nezákonné.

Ide tu tedy o sporu prekážajúcu okolnosť, uvedenú v bode 1 § 180 Osp., ktorej si má súd všímať v každom období sporu z úradnej povinnosti, a to aj vtedy, keď rozhodnutie druhej stolice po tejto stránke nadobudlo právnu moc (§ 540 Osp. v znení čl. III. č. 10 zák. č. 23/1928 Sb. z. a n.). Bolo preto treba spor zastaviť.

Čís. 14966.

K znamenání podpisu člena představenstva (správní rady) akciové společnosti stačí podle čl. 228, druhý odstavec obch. zák., vypsání příjmení.

(Rozh. ze dne 19. února 1936, R I 51/36.)

Prvý soud vrátil opověď zápisu kooptovaného člena správní rady akciové společnosti Sch. k doplnění, by opověď byla opatřena plným notářsky ověřeným podpisem kooptovaného. Rekursní soud nevyhověl rekursu. Důvody: Právnem žádá první soud ověřený plný osobní podpis Stanislava K-a, neboť »podpisem« v čl. 228/2 obch. zák. rozumí se jen plný osobní podpis (srov. komentář Staub-Pisko k čl. 228 obch. zák., čl. 19, 44—45, 88, 177 obch. zák., § 16 zák. č. 70/73 a § 18 zák. č. 58/06 ř. z.). Právnem také žádá první soud podpis na všech čtyřech podáních, třebas společně podaných, neboť každé z nich s podpisem tím vložití jest do zvláštního spisu o té které filiálce uvedeného. Co do potřeby podpisu toho nezáleží na tom, že zmíněná čtyři podání podána byla ve formě jednoho společného podání s 3